Sveitarfélagið ÁLFTANES

- **Álftanes** betyr sangsvanenes. Hver høst kommer store flokker av svaner og andre andefugl til tjernene på Álftanes for at felle sine flygefjær.

- Neset ligger lavt, formet av tre morener fra siste istid. I mellom er det dyrket mark, drenerte myrer og tjern.

- Landnámubok sier at Ingolf Arnarson fra Askevoll i Førde var den første norrønne høvdingen som flyttet med sitt folk til Island. Han reiste sitt bu i Reykjavík, men Álftanes, som er like sør for Reykjavík, fikk hans brorsønn Åsbjørn. God tilgang til både fugl, sel og fisk har nok fristet.

- Neset var relativt tett bebygd med sjøfolk så lenge det ble brukt robåter til fiskeriet. På Bessastaðir har lenge vært tilholdssted for styresmaktenes representanter, først de kongelige og senere demokratiske valgte presidenter.

- Álftanes kommune dekker et areal på omkring 5 km^2 med 2.200 innbyggere. Største arbeidsplassen er kommunens barne- og ungdomsskole.

Antall innbyggere på Álftanes gikk ned til nær et hundre når fiskerne tok i bruk motorbåter og fiskeriet flyttet til steder med mindre utsatte havner. Jordbruk preget omgivelsene i det følgende århundret, men er nå helt avviklet og de fleste arbeider utenfor kommunen.

Neset har særpreget utstrakt fjære og variert våtmark som tiltrekker fugl av ulike arter. Hit søker også flere folk fra de tilgrensende kommuner for å nyte naturen. Álftanes er blitt et populært utfluktsted og har alle forutsetninger til å bli et mål for feltturer i forbindelse med opplæring i naturfag i skoler i Reykjavík og området rundt (omegn).

Álftanes befolkning vil ta vare på stedets særpreg og er stolte av det de kan tilby av naturopplevelser og anledninger til utendørs aktiviteter. Kort vei til hovedstaden og god tilgang til åpent nærområde gjør stedet særdeles ettertraktet, hvilket klart innebærer konflikter.

Omkring tredje del av Álftanes landareal er vernet. I sitt arbeid tar Álftanes politikere sikte på bærekraftig forvaltning og bevaring av biologisk mangfold.

Green flag

Local Agenda 21

G A P

The 1971 Ramsar wetland agreement